

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav románských studií FF UK

Oponentský posudek diplomové práce

Práci hodnotila: PhDr. Sylva Nováková, PhD.

Autorka: Bc. Nikola Řezníčková

Název: Postavení adjektiv ve francouzštině a španělštině

Jazyk; rozsah: čeština; 78 stran

Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Štichauer, PhD.

OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

V předložené práci se diplomantka zabývá problematikou postavení adjektiv ve španělštině a francouzštině se záměrem o postižení jejich tendence k antepozici.

Téma je teoreticky pojednáno v šesti kapitolách, které následuje část praktická spočívající v popisu a analýze výsledků zkoumání korpusu a dotazníkového šetření.

V části teoretické se autorka nejprve pokouší o utříděný pohled na gramaticko-sémantickou kategorizaci přídavných jmen v obou jazycích, což se jí vcelku daří. Postrádáme přitom lepší provázanost zdrojů, s nimiž je pracováno. Obsah kapitoly šesté příliš názvu Vývojové tendence neodpovídá, neboť je zde vývoji postavení z diachronického hlediska věnováno jen několik řádků. Kapitola je popisným (ne kritickým) pohledem na to, jak na postavení adjektiv v daných jazycích nahlíželi zástupci různých lingvistických teorií.

K části teoretické uvádíme připomínky heslovitě:

- s. 11, škoda, že v této pasáži nepadne zmínka o výstižnosti českého názvu „přídavné“ jméno; poslední odstavec je uspořádán poněkud chaoticky, a to v mnoha ohledech
- ne všechny charakteristiky kvalifikačních adjektiv jsou prezentovány šťastně (viz úvod 2. kap., poslední odstavec 3.1.1)
- s. 24, 3.2.1. u fonetických kritérií chybí zásadní zmínka o korelaci sekundárního přízvuku (zde a dále jde o tzv. přízvuk „emfatický“) a možnosti anteponovaného postavení některých fr. adjektiv; navíc je nutno dodat, že v případě jednoslabičných

adjektiv v antepozici jde vždy o frekventovaná slova (nepochybně to souvisí s „ekonomií“ vyjadřování)

- s. 25, příklady 10a) a 11a) obsahují vážné prohřešky proti francouzštině
- s. 31 a 36, tabulky 5 a 6 jsou představeny jako úplné, ale není tomu tak
- s. 32, 5.1.1. chybí adjektiva národností
- s. 37 - s. 21, zde si odporují výroky o vztahu latiny a francouzštiny

Co se týče praktické části, je zpracována přehledně a může mít určitou výpovědní hodnotu zejména pro samotnou diplomantku. Z metodologického hlediska však v jejím úvodu nestačí popsat korpusy a dotazníky, velkou pozornost musíme věnovat i sociolingvistické charakteristice respondentů - označení „rodilí mluvčí“ - ze zřejmých důvodů - nepostačuje.

FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Struktura práce je formálně v pořádku. Vyjadřování autorky je na vcelku dobré úrovni, jen místy narazíme na stylistické neobratnosti. Výsledná podoba textu bohužel svědčí o tom, že jeho závěrečné korektury neproběhly s dostatečnou pečlivostí (chybně umístěná interpunkční znaménka, občasné překlepy). Odkazy na použité bibliografické zdroje sice diplomantka provádí vesměs důsledně; překvapuje nás malý počet použitých pramenů (18 položek).

STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Autorku zajímalo, zda současné vědecké hypotézy o tendenci adjektiv k antepozici jsou platné. Přínosem je jistě to, že se zabývala dvěma jazyky současně a pokusila se tak nejen o popis stavu sledované tendence, ale i o kontrastivní přístup k vybrané problematice. Je škoda, že se autorka nepokusila přijít s představou, jak daleko tato tendence v obou jazycích může jít a proč.

OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Prosím autorku, aby si ujasnila vztah antepozice adjektiv a sekundárního přízvuku ve francouzštině.

NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení **velmi dobře**.